

## แนะนำอิสลาม

นำเสนอเมื่อ : 16 พ.ย. 2552

?อิสลาม? คำว่าอิสลาม เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า สันติสุข หรือ ทางเข้าสู่สันติภาพ  
อิสลามคือระบอบแห่งการดำเนินชีวิต ผู้ใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นชนชาติใด เผ่าพันธุ์ใด จะเกิดที่ไหน  
จะเป็นใครก็ตามที่ดำเนินชีวิตตามระบอบอิสลาม ผู้นั้นได้ชื่อว่าเป็น ?มุสลิม?

## แนะนำอิสลาม

ด้วยพระนามแห่ง อัลลอฮ์

ผู้ทรงกรุณาปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

### นามและความหมาย

“อิสลาม” คำว่าอิสลาม เป็นภาษาอาหรับ แปลว่า สันติสุข หรือ  
ทางเข้าสู่สันติภาพ อิสลามคือระบอบแห่งการดำเนินชีวิต ผู้ใดก็ตามไม่ว่า  
จะเป็นชนชาติใด เผ่าพันธุ์ใด จะเกิดที่ไหน  
จะเป็นใครก็ตามที่ดำเนินชีวิตตามระบอบอิสลาม ผู้นั้นได้ชื่อว่าเป็น “มุสลิม”

มีหนังสือและตำราเกี่ยวกับอิสลามหลายเล่มที่เขียนโดยผู้ที่มีไช่มุสลิมได้เรียกอิ  
สลามว่า ลัทธิโมฮัมมัดหรือ ศาสนา มะหะหมัด และเรียก มุสลิมว่า “แขก”  
แท้จริงแล้วการเขียนและการเรียกดังกล่าวนี้เป็นความเข้าใจที่คลาดเคลื่อนไป  
จากความเป็นจริง การที่เราไม่เรียกศาสนาพุทธว่าศาสนาสิทธัตถะ  
หรือไม่เรียกศาสนาคริสต์ว่าศาสนาเยซู ฉะนั้น  
เราก็ไม่อาจเรียกอิสลามว่าศาสนาโมฮัมมัดหรือศาสนามะหะหมัดฉนั้น  
(ซึ่งต่างกับ “ลัทธิ” ซึ่งมักตั้งชื่อตามชื่อของผูประภาสลัทธิ)

อิสลามเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้แก่มนุษย์  
นับแต่มีมนุษย์คนแรก

และได้มีวิวัฒนาการในคำสอนตามวิวัฒนาการของสังคมมนุษย์ผ่านทางศาสดาต่าง ๆ จนกระทั่งมาเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในสมัยของท่านศาสดาต่าง ๆ  
จนกระทั่งมาเสร็จสิ้นสมบูรณ์ในสมัยของท่านศาสดามุฮัมมัด  
บุทบัญญัติในคัมภีร์ของอิสลาม จะเป็นกฎหมายที่มีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย เช่น  
ผู้ใดประพฤติผิดประเวณีต้องถูกเฉียน 100 ครั้ง  
ผู้ใดฆ่าคนโดยเจตนาก็ต้องถูกประหารชีวิต  
ผู้ใดขโมยโดยสันดานก็ต้องถูกตัดมือ ฯลฯ  
ศาสนาใดก็ตามถ้ามีข้อห้ามแต่ไม่มีบทลงโทษศาสนานั้นจะยังไม่สามารถยับยั้งคน  
มิให้ประพฤติชั่วได้ ด้วยเหตุนี้อิสลามจึงมิใช่เป็นศาสนาเพียงอย่างเดียว  
แต่ยังเป็นกฎหมายและเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตอีกด้วย

## แหล่งกำเนิด

นับตั้งแต่ได้มีมนุษย์กำเนิดขึ้นมาบนโลกนี้  
มนุษย์แต่ละเผ่าพันธุ์แต่ละทวีป  
แต่ละท้องที่ทั่วทุกหนทุกแห่งต่างก็มีระเบียบแบบแผนในการปกครองหรือกฎเกณฑ์  
ของสังคมหรือแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตของตนเองมาแล้วทุกยุคทุกสมัย  
ต่อเนื่องกันมาเรื่อย ๆ แนวทางดังกล่าวมีเนื้อหาสาระและมีชื่อเรียกต่าง ๆ  
กันออกไป ในที่สุดแนวทางทั้งหลายก็มาสิ้นสุดลงเมื่อ ค.ศ.610 หรือ พ.ศ.1153  
โดยได้มีแนวทางหรือระบอบแห่งการดำเนินชีวิตขึ้นมาแทนที่ หรือมารับช่วงต่อ  
ซึ่งแนวทางหรือคำสอนที่รับช่วงต่อนี้มีชื่อว่า “อิสลาม”  
อิสลามเป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตครอบคลุมทุกด้านทุกแง่มุมของชีวิต  
เป็นระบอบหรือคำสอนที่ต่อเนื่องและวิวัฒนาการต่อจากระบอบคำสอนหรือศาสนา  
ในอดีต  
เป็นระบอบแห่งการดำเนินชีวิตหรือคำสอนสุดท้ายที่มีเนื้อหาสาระครบถ้วนทุกรู  
ปแบบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของมนุษย์  
ระบอบหรือคำสอนหรือศาสนานี้ได้เกิดขึ้นในประเทศซาอุดีอาระเบียเมื่อประมาณ  
1,400 กว่าปีมาแล้ว  
มีศาสดามุฮัมมัดซึ่งเป็นชนชาติอาหรับเผ่ากุเรชเป็นผู้ประกาศแนวทางหรือคำสอน  
นี้

## ศาสดา

อิสลามถือว่า ศาสดาทั้งหลายที่มีขึ้นมาโลกนี้ได้มีมาพร้อมกับการมีมนุษย์ ศาสดาทั้งหลายเหล่านี้มีหน้าที่สำคัญสองประการคือ  
เรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้าและประกาศคำสอนของพระองค์ศาสดา  
ทั้งหลายได้ทำหน้าที่ต่อกันมาเรื่อยๆ จนถึงสมัยของท่านศาสดามุฮัมมัด  
จึงเป็นการสิ้นสุดการมีศาสดา กล่าวคือ  
ศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสดาสุดท้ายของอิสลาม  
หลังจากศาสดามุฮัมมัดแล้วจะไม่มีศาสดาขึ้นมาอีก เพราะคำสอนของ  
อัลลอฮ์ได้เป็นที่ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

ศาสดาที่ผ่านมาก่อนศาสดามุฮัมมัดนั้นบางท่านก็มีชื่อปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน และบางท่านก็ไม่มีชื่อปรากฏอยู่  
ตัวอย่างของศาสดาบางท่านที่มีชื่อปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน มีดังนี้คือ  
ศาสดา อาดัม นูหฺ (โนอา) อิบรอฮีม (อับราฮัม) อิสมาอีล (อิซมาเอล) อิสฮาก  
(ไอแซก) ยะฮฺยูบ (ยาโคบ) ยูซุฟ (โยเซฟ) มูซา (โมเสส) ดาอูด (เดวิด)  
สุลัยมาน (โซโลมอน) อีสา (เยซู) และศาสดาสุดท้ายคือท่านศาสดามุฮัมมัด  
(ขอความสันติจงมีแด่ท่านศาสดาทั้งหลาย)  
ศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสดาสุดท้ายที่มารับภารกิจต่อเนื่องจากศาสดาก่อนๆ  
โดยมาสอนว่าพระเจ้าที่เที่ยงแท้ในสากลจักรวาลนี้มีองค์เดียวเท่านั้นคือ อัลลอฮ์  
ผู้ใดก็ตามที่ไม่ศรัทธาในศาสดาทั้งหลายที่ใดกล่าวมาแล้วข้างต้น  
ผู้นั้นไม่ใช่มุสลิม

## หลักการของอิสลาม

อิสลามมีหลักสำคัญอยู่ 2 ประการคือ **หลักศรัทธา**และ**หลักปฏิบัติ**  
หลักศรัทธามี 6 ประการ คือ

1. ศรัทธาในพระเจ้าองค์เดียว คือ อัลลอฮ์ (ไม่ใช่พระอ้อหล่า)  
อิสลามถือว่าในสากลจักรวาลทั้งหลายมีพระเจ้าที่เที่ยงแท้เพียงองค์เดียว  
เป็นผู้ทรงสร้างสากลจักรวาลและเป็นผู้บริหารควบคุม  
โลกนี้มีอะไรเกิดมาโดยบังเอิญ  
ถ้าเกิดโดยบังเอิญมันจะมีระเบียบแบบแผนในการโคจรไม่ได้  
โลกและดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์  
ได้หมุนโคจรรู้อย่างมีระบบรักษาตำแหน่งหน้าที่ของมันอย่างคงเส้นคงวานับเป็น  
เวลานานไม่รู้กี่ล้านล้านปีโดยที่มันไม่เคยออกนอกวงโคจร

นี่ต้องแสดงว่ามีผู้บริหารและต้องมีผู้ควบคุมมัน

พระเจ้าในอิสลามมีคุณลักษณะไม่เหมือนกับพระเจ้าในศาสนาอื่นๆ กล่าวคือ พระเจ้าในอิสลามไม่มีการแบ่งภาคหรืออวตารมาเกิด ไม่มีแสงสว่างหรือรัศมีพุ่งออกมาจากบริเวณลำตัวและใบหน้า ไม่มีหลายหน้าหลายมือ ไม่ใช่เป็นชายชราหงขาวหมขาว และมีหนวดเครายาวรุงรัง ไม่มีบุตรและไม่ได้เป็นบุตรของใคร พระเจ้าในศาสนาอิสลามเป็นสภาวะอันนิรันดร์ เราไม่สามารถจะจินตนาการหรือนึกถึงรูปร่างลักษณะของพระองค์ให้เหมือนกับสรรพสิ่งใดๆ ในสากลจักรวาลนี้ได้ **เพราะไม่มีสรรพสิ่งใดๆ ที่จะเหมือนพระองค์** เราจะรู้จักพระองค์ได้โดยคุณลักษณะของพระองค์ 99 ประการ เช่น อัล-เราะห์มาน (ผู้ทรงปราณี) อัล-สลาม (ผู้ทรงความสันติ ความสงบ) ฯลฯ

**2. ศรัทธาในบรรดามลาอิกะฮ์ของพระองค์ “มลาอิกะฮ์”** คือ ผู้ทำหน้าที่เป็นสื่อกลางระหว่างพระผู้เป็นเจ้ากับศาสนาดังกล่าว เพื่อจะได้ให้ศาสนาดังกล่าวเข้าถึง อัลลอฮ์ มนุษย์เราแม้จะมีปัญญาสักปานใดก็ต้องอาศัยสื่อภายนอกด้วยกันทั้งสิ้น เช่น มนุษย์นั้นแม้จะมีสายตาดูดีสักเพียงใดก็ตาม เขาก็ไม่สามารถเห็นวัตถุใดๆ ได้เลย ถ้าหากไม่มีแสง สว่างเป็นสื่อ คำว่า มลาอิกะฮ์หาคำศัพท์แปลเป็นภาษาไทยไม่ได้ มลาอิกะฮ์เป็นนามธรรม ไม่ใช่เทวดา, เทวดา, ทูตสวรรค์ แต่ในศาสนาอิสลามถือว่า มลาอิกะฮ์ ไม่มีเพศ ไม่ขัดขึ้นคำสั่งของ อัลลอฮ์ ไม่กิน ไม่ดื่ม ไม่หลับ ไม่นอน มลาอิกะฮ์ คือ อำนาจ แห่งความดี สอนอำนาจแห่งความชั่วนั้น คือ ชัยฏอน หรือ ซาตาน หรือ มาร นั้นเอง ดังนั้น มลาอิกะฮ์จึงไม่ใช่ เทวดา และนางฟ้า

**3. ศรัทธาในบรรดาคัมภีร์ของพระองค์**  
มุสลิมต้องเชื่อถือต้นฉบับเดิมของคัมภีร์ทั้งหลายทุกอย่าง เล่มในอดีตรวมทั้ง อัล-กุรอานด้วย ทั้งนี้โดยมีเงื่อนไขว่าคัมภีร์เหล่านั้นต้องเป็น วะฮีย์ (ได้รับการดลใจ) มาจาก อัลลอฮ์และต้องมีเนื้อหาสาระตรงกับ อัล-กุรอาน มุสลิมต้องเชื่อถือในสวนบริสุทธิ์ ของคัมภีร์เท่านั้น อิสลามถือว่าคัมภีร์ที่สมบูรณ์ที่สุดและเป็นคัมภีร์สุดท้าย คือ คัมภีร์ อัล-กุรอาน อัล-กุรอานเป็นคัมภีร์ที่มาต่อเนื่องและมาสรุปรวบยอดเนื้อหาจากคัมภีร์ก่อนๆ เป็นธรรมนูญฉบับสุดท้ายที่มาจาก อัลลอฮ์ และให้ศาสดามุฮัมมัดมาประกาศให้ต่อมวลมนุษยชาติทั้งหลาย เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสันติสุขแก่มวลมนุษยทุกคน

อัล-กุรอาน เป็นคัมภีร์ที่ชี้หน้ถึงระบอบแห่งการดำเนินชีวิต นอกจากนั้นแล้วยังบรรจุด้วยเรื่องราวต่างๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ กฎหมาย ชีววิทยา การมีชีวิตอยู่ในสังคม วิทยาการ การอบรม การซื้อขาย การกสิกรรม การสมรส ระเบียบชีวิตในครอบครัว การบาน การเมือง การปกครอง การทหาร และการป้องกัน การรักษาความสงบเรียบร้อย ตลอดจนการสงคราม และอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อมวลมนุษยชาติ อัล-กุรอาน ถูกบันทึกในขณะศาสดายังมีชีวิตอยู่ แมว่าจะเป็นเวลาานประมาณ 1,400 ปีมาแล้วก็ตาม แต่ภาษาของ อัล-กุรอานก็ยังเป็นภาษาอาหรับที่มีลักษณะโครงสร้างไวยากรณ์ การพูด การเขียน การอ่านเหมือนๆ กับภาษาอาหรับปัจจุบัน ขณะที่คัมภีร์ในศาสนาอื่นๆ มีการจดบันทึกหลังจากศาสดาได้สิ้นชีวิตไปแล้วหลายร้อยปี ด้วยเหตุนี้จึงหาต้นฉบับไม่ได้และยังมีการสังคายนาหรือถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เข้ากับสภาวะกาล อัล-กุรอานฉบับปัจจุบันมีเนื้อหาสาระครบถ้วนสมบูรณ์เหมือนกับ อัล-กุรอานต้นฉบับเมื่อประมาณ 1,400 ปีมาแล้ว อัล-กุรอาน เป็นคัมภีร์ที่มายืนยันและสรุปรวบยอดคำสอนต่อจากคัมภีร์ก่อนๆ กล่าวคือ ได้นำเรื่องราวของคัมภีร์ในอดีตมาสรุปอยู่ในคัมภีร์ อัล-กุรอาน นั้นเอง

#### 4. ศรัทธาในบรรดา นบี (ศาสดา) ของพระองค์

มุสลิมทุกคนต้องยอมรับนับถือศาสดาทั้งหลายที่มาเทศนาก่อนศาสดามุฮัมมัด ไม่ว่า ศาสดาเหล่านั้นจะปรากฏชื่ออยู่ในคัมภีร์ อัล-กุรอานหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าศาสดาเหล่านั้น จะเป็นชนชาติใด อยู่ที่ไหน พูดภาษาอะไรก็ตาม มุสลิมต้องให้เกียรติยกย่องบรรดาศาสดาเหล่านั้นอย่างเท่าเทียมกันหมด ศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสดาสุดท้ายของโลก ที่มารับภารกิจต่อจากศาสดาก่อนๆ ที่มาเชิญชวนมนุษย์ให้รู้จักพระเจ้าและดำเนินชีวิตตามคำสอนของพระองค์ ศาสดามุฮัมมัดได้กล่าวว่าหลังจากท่านแล้วจะไม่มีศาสดาของ อัลลอฮ์ เกิดขึ้นมาอีกเพราะถือว่าท่านได้นำคำสอนหรือแนวทางแห่งการดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์ครบถ้วนมาสู่มนุษยชาติแล้ว (ดูรายละเอียดขอ 3)

#### 5. ศรัทธาในวันสุดท้ายและการเกิดใหม่ในวันปรโลก

อิสลามถือว่าโลกที่เราอาศัยอยู่นี้เป็นเพียงวัตธุธาตุดูขึ้นหนึ่ง ซึ่งต้องมีการแตกสลายเหมือนๆ กับวัตธุหรือสิ่งอื่นๆ แนนอนโลกของเราต้องถึงจุดจบไม่วันใดก็วันหนึ่ง เมื่อโลกแตกสลายแล้วทุกสิ่งทุกอย่างก็ดับสิ้น นอกจากอัลลอฮ์ เท่านั้นที่ยังดำรงอยู่ และมนุษย์ทั้งหลายก็จะไปเกิดใหม่อีกครั้ง ก็เพื่อจะให้มนุษย์ได้รับผลตอบแทนตามที่เขาได้กระทำไว้เมื่อครั้งที่เขายังมีชีวิต

อยู่

ผลงานของเขาในโลกนี้จะเป็นตัวกำหนดว่าเขาจะเป็นผู้ได้รับสวรรค์หรือนรก ไม่มีใครช่วยใครได้ ไม่มีการกลับชาติมาเกิด ถ้าไม่เชื่อในเรื่องการเกิดใหม่ แล้วสังคมของเราก็จะสับสนปั่นป่วนหาความสุขไม่ได้ ดังเช่น พวกอาหรับในยุคญาฮิลียะฮฺ (ยุคแห่งความมมงาย)

ซึ่งเชื่อว่าเมื่อพวกเขาเกิดมาแล้วก็ตายไป คือตายแล้วสูญเหมือนดังสัตว์อื่น ๆ ความดีความชั่วที่เขาได้กระทำมานั้นไม่มีการตอบแทนใดๆ ทั้งสิ้น ดังนั้น พวกเขาจึงใช้ชีวิตความเป็นอยู่ไปในทางชั่วช่าทุกรูปแบบ จนสร้างความเสียหายปั่นป่วนให้แกสังคมเป็นอย่างมาก

## 6. ศรัทธาในกฎกำหนดสภาวะของพระองค์

กฎกำหนดสภาวะ คือสภาวะที่พระเจ้าทรงกำหนด แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ ชนิดที่มีการเปลี่ยนแปลงได้

และชนิดที่ทรงกำหนดไว้ตายตัวเปลี่ยนแปลงไม่ได้ ชนิดที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้ เช่น การเกิดมาเป็นลูกใคร เกิดในสถานที่ใด ตายที่ไหนและเมื่อใด ทุกๆ

ชีวิตเมื่อเกิดมาแล้วต้องพบกับความตายหลีกเลี่ยงไม่ได้

ตลอดจนกฎเกณฑ์ทางธรรมชาติต่างๆ เป็นต้น ชนิดที่เปลี่ยนแปลงได้ เช่น จะมีชีวิตความเป็นอยู่ตลอดจนฐานะร่ำรวยหรือยากจนอย่างไร

เป็นคนดีหรือคนชั่ว เป็นช่าวนรกหรือช่าวนสวรรค์ เป็นต้น

มุสลิมทุกคนต้องศรัทธาว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในสากลจักรวาลนี้ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของ อัลลอฮ์ทั้งสิ้น เช่น

การหมุนรอบดวงอาทิตย์ของโลก ไฟมีคุณสมบัติร้อน

น้ำไหลลงจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำ แผะ แกะ วัว ควาย สุนัข ออกลูกเป็นตัว นก เป็ด

ไก่ ออกลูกเป็นไข่ ดนมะม่วงต้องออกลูกเป็นมะม่วง

ตนกลวยจะออกลูกเป็นแอบเปิ้ลไม่ได้ ทุกๆ ชีวิตต้องตาย

นี่คือกฎกำหนดสภาวะของ อัลลอฮ์ หมายความว่า กฎธรรมชาติทั้งหลายนั้น

อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้างและควบคุมมันสวนการกำหนดสภาวะในหลักจริยธรรมความดี-ความชั่วนั้น

พระองค์จะเป็นผู้บอกเราเองว่าอะไรคือความดีและอะไรคือความชั่ว

แต่สิ่งที่ชีวิตความดีความชั่วนั้นในอิสลามถือว่า มันไม่ได้มาจากมดีของมหาชน ไม่ได้อาศัยขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความนิยมหรือสิ่งแวดลอมเป็นเครื่องก

กำหนด เพราะถ่ามนุษย์เป็นผู้กำหนดความดีความชั่วแล้ว

มาตรฐานความดีของมนุษย์ก็จะแตกต่างกัน

การที่มนุษย์คนใดได้กระทำความดีความชั่วนั้น  
อัลลอฮฺทรงรูล่วงหน้าแล้วทั้งสิ้น  
แต่สิ่งเหล่านี้พระองค์ปล่อยให้ขึ้นอยู่กับกรกระทำหรือการตัดสินใจของมนุษย์เ  
อง  
เพราะอัลลอฮฺได้ให้สติปัญญาและความคิดอิสระเสรีแก่เสรีแก่มนุษย์ในการที่เขาจ  
ะเลือกทางเดินของเขาเอง ดังนั้นเหตุการณ์ต่างๆ  
ที่สืบสวนวายอยู่ในบ้านเมืองหรือสังคมนั้น  
มันเกิดขึ้นมาจากน้ำมือของมนุษย์ด้วยกันเองทั้งสิ้น  
มิใช่เกิดขึ้นจากการกำหนดหรือการลิขิตของพระผู้เป็นเจ้า ความจน ความรวย  
ความทุกข์ทรมาน ความทุกข์ยาก ความขมขื่น ที่เกิดแก่มนุษย์นั้น  
ก็เนื่องจากมนุษย์ฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระเจ้า  
และเนื่องมาจากอุปการหรือผู้นำขาดความรับผิดชอบอย่างถูกต้อง การที่  
อัลลอฮฺไม่ได้ลิขิตการกระทำและผลกรรมของผู้ใดล่วงหน้าตายตัวนั้น  
ก็เพื่อที่จะให้มนุษย์มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนเองได้กระทำ

## หลักปฏิบัติมี 5 ประการ คือ

### 1. ยืนยันด้วยวาจา หรือทำการปฏิญาณตนว่า

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺ  
และศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์”

การยืนยันหรือการกล่าวคำปฏิญาณนี้เป็นการยอมรับในระเบียบวินัย  
และกฎเกณฑ์ต่างๆ ของอิสลาม

เปรียบเสมือนกับเราจะเขาไปทำงานหรือไปสมัครเรียนต่อ ณ ที่ใด  
เราก็จะต้องยืนยันด้วยวาจาหรือให้การรับรองเซ็นรับทราบในใบสมัครเรียนต่อ  
ณ ที่ใด เราก็จะต้องยืนยันด้วยวาจาหรือให้การรับรองเซ็นรับทราบในใบสมัคร  
หรือสัญญาว่าเราจะปฏิบัติตามกฎระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด  
ในทำนองเดียวกันเมื่อผู้ใดให้การยืนยันหรือทำการปฏิญาณตนว่า

“ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮฺและท่านศาสดามุฮัมมัดเป็นศาสนทูตของพระองค์”  
นั่นหมายความว่าผู้นั้นจะต้องเคารพภักดีและเชื่อฟัง อัลลอฮฺเพียงองค์เดียว  
ห้ามกราบไหว้เทวรูปต่างๆ และปฏิบัติตามที่อัลลอฮฺทรงชี้ ละทิ้งในสิ่งที่  
อัลลอฮฺทรงห้าม

และนอกจากนั้นก็ต้องปฏิบัติตัวให้อยู่ในแบบอย่างของอิสลาม

โดยดำเนินชีวิตตามแบบอย่างชีวิตของท่านศาสดามุฮัมมัด  
เพราะแบบอย่างการดำเนินชีวิตของท่านศาสดามุฮัมมัดเป็นแบบอย่างที่ดียิ่ง  
สำหรับมุสลิม

2. ต้องกระทำนมาซ ภาษาอาหรับ เรียกว่า “อัศ-เศาะลาฮฺ” คำว่า นมาซ  
เป็นภาษาเปอร์เซียแปลงเป็นภาษาไทยว่า ละหมาด  
การนมาซคือการเคารพภักดีต่อ อัลลอฮฺ หรือการบำเพ็ญสมาธิในอิริยาบถต่างๆ  
เช่น ยืน โค้ง กราบ และนั่ง โดยจะต้องกระทำวันละ 5 เวลา คือ เชาตุร  
ก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น เวลากลางวันหลังจากดวงตะวันตรงศีรษะ (เที่ยง)  
เวลาเย็นก่อนดวงอาทิตย์ตก เวลาค่ำหลังจากดวงอาทิตย์ลับขอบฟ้า  
และเวลากลางคืนเมื่อฟ้ามืดสนิท (หรือก่อนนอน)  
การนมาซเป็นการผูกสายใยไว้กับพระผู้เป็นเจ้า เป็นการเข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า  
เป็นการเข้าเฝ้าพระผู้เป็นเจ้า การ  
นมาซเป็นการขัดเกลาดวงใจให้ผ่องแผ้วบริสุทธิ์  
เป็นการยับยั้งการกระทำความชั่ว  
เพราะคนที่จะไปเข้าหาหรือไปพบกับพระผู้เป็นเจ้าของเขานั้นเขาย่อมไม่กล้าที่จะ  
กระทำความชั่ว เปรียบเสมือนเราจะเข้าไปหาคนที่เรารัก  
คนที่เราเคารพนับถือทุกๆ วัน วันละ 5 เวลา

แน่นอนเราย่อมไม่กล้าประพฤดิชั่วโดยที่ให้แก่คนที่เราเคารพคนที่เรารักได้รู้ได้เห็นจ  
ันใด ก็เปรียบเสมือนว่าเราจะเข้าไปหาหรือไปพบกับพระผู้เป็นเจ้า  
ซึ่งเป็นผู้ทรงรอบรูทรวงเห็นของเรา วันละ 5 เวลาทุกวัน  
ตลอดชีวิตแน่นอนเราย่อมไม่กล้าที่จะกระทำชั่วหรือกระทำการที่พระผู้เป็นเจ้าไม่  
ทรงรักฉันนั้น

การนมาซวันละ 5 เวลา เป็นการสกัดกั้นความคิดที่เลวทรามเป็นช่วงๆ  
อย่างมีระบบต่อเนื่องกันในรอบวัน การนมาซไม่ต้องมีเครื่องเช่นไหวสังเว  
ไม่ต้องมีดอกไม้ธูปเทียน เพราะพระเจ้าในอิสลามไม่ต้องการ สิ่งใดๆ จากมนุษย์  
เราจะนมาซหรือไม่นมาซนั้นไม่มีผลกระทบต่อพระเจ้าทั้งสิ้น  
การนมาซจะกระทำที่บ้านหรือ มัสยิดก็ได้ จะทำคนเดียวหรือหลายคนก็ได้  
แต่การนมาซจะเป็นใครก็ได้ที่มีความรู้เรื่องอิสลามสามารถอ่านคัมภีร์อัล-  
กุรอานได้ และเป็นคนที่มีความซื่อสัตย์ จะเป็นคนยากจนมาจากไหนไม่สำคัญ  
แต่เมื่อเป็นผู้นำการนมาซแล้วแม่แต่ประมุขของประเทศก็ต้องปฏิบัติตามโดยไม่มี  
เงื่อนไข

3 การถือศีลอด คือการละเว้นจากการกิน การดื่ม การเสพ



การพูดจาเหลวไหล การมีจิตอกุศล การร่วมเพศ การประพฤดิชั่วทุกรูปแบบ การถือศีลอดเป็นการขัดเกลากิเลสตนเอง  
ฝึกตนเองให้มีความอดทนต่อสิ่งยั่วยวนต่าง ๆ ให้มีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง  
ไม่ว่าจะอยู่ในที่ลับหรือที่เปิดเผย ดังนั้น  
การอดอยากจึงมิใช่เป้าหมายของการถือศีลอดเพราะผู้ใดถือศีลอดแต่เขายังเป็นคนโง่หึก ยังมีจิตอกุศล มีความอิจฉาริษยา มีการด่าทอและให้ร้ายป้ายสีผู้อื่น เขาผู้นั้นจะไม่ได้อะไรจากการถือศีลอดนอกจากความหิวและความกระหายอย่าง เดียวเท่านั้น  
มุสลิมทุก ๆ คนต้องถือศีลอด นอกจากเด็ก คนชรา แม่ที่กำลังให้นมลูก หรือกำลังตั้งครรภ์ คนป่วย คนเดินทาง คนทำงานหนัก การถือศีลอดกระทำกันในเดือนที่ 9 ตามปฏิทินทางจันทรคติของอิสลาม เดือนนั้นเรียกว่าเดือนเราะมะฎอน  
ซึ่งเดือนนี้อาจจะตรงกับเดือนใดเดือนหนึ่งระหว่าง มกราคม- ธันวาคม หมุนเวียนกันไปเรื่อย ๆ ระยะเวลาของการถือศีลอดมีจำนวน 29-30 วัน โดยแต่ละวันเริ่มตั้งแต่เวลาก่อนดวงอาทิตย์ขึ้นจนถึงเวลาดวงอาทิตย์ขึ้น จนถึงเวลาดวงอาทิตย์ตกกลับขอบฟ้า  
การถือศีลอดเป็นเวลาหนึ่งเดือนนั้นก็คล้ายกับการเข้าค่ายฝึกอบรมประจำปี ทั้งนี้เพื่อจะได้ทบทวนถึงการดำเนินชีวิต  
ความเป็นอยู่ในรอบปีที่ผ่านมามาว่าเราได้แก้ไขตัวเองหรือเปล่าอย่างไร  
ในระยะเวลาของการถือศีลอดเป็นเวลาหนึ่งเดือนนั้นเป็นโอกาสอันดีงามของผู้ที่จะกลับตัวหรือเปลี่ยนแปลงตัวเองไปในทางที่ดีเป็นจุดเริ่มของการพัฒนาทางดา นชีวิตและจิตใจให้สูงส่ง และเพื่อจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่นับจากนี้ไป  
(และในขณะที่ถือศีลอดไม่มีขอรห้ามในการกลืนน้ำลาย  
ถ้าปากสะอาดไม่มีเศษอาหารติดอยู่)

#### 4. การจ่ายชะกาต ชะกาตหรือชะกาฮู หมายถึง

ทรัพย์สินส่วนเกินจำนวนหนึ่ง  
ซึ่งมุสลิมต้องจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิ์ได้รับเมื่อครบรอบปี แล้วไม่ทำการบริจาค  
ผู้นั้นก็เป็นผู้หนึ่งที่ทำผิดบัญญัติของอิสลาม ทรัพย์สินที่จะต้องจ่ายชะกาตมีดังนี้  
เงินทอง , ปลูกสัตว์, ผลผลิตทางการเกษตร สินค้าใน สต็อก  
และขุมทรัพย์หรือทรัพย์ากรธรรมชาติที่คนพบ  
ซึ่งถ้ามีจำนวนถึงพิกัดอัตราแล้วจะต้องจ่ายชะกาตตั้งแต่ 2.5% ถึง 20 %  
ส่วนผู้ที่ดูแลเงินชะกาต คนที่เขารับนับถืออิสลามใหม่ ๆ การไถ่ ทาสหรือเชลย  
คนมีหนี้สินจนพินตัว เพื่อประโยชน์ต่อสังคมในวิถีทางอัลลอฮ์  
และคนที่พลัดถิ่นหรือคนเดินทาง (ไม่มีพาหนะกลับภูมิลำเนาเดิม)  
ชะกาตนี้รัฐจะเป็นผู้เรียกเก็บจากประชาชนผู้มีรายได้ดังกล่าว (คล้ายๆ

กับการเรียกเก็บภาษีรายได้ของกรมสรรพากรนั่นเอง) ,  
ผู้ใดมีทรัพย์สินรายได้ตามกำหนดแล้วโปรดบังอำนาจไม่ยอมชำระ  
ผู้นั้นมีโทษเพราะถือว่าการกระทำเช่นนั้นเป็นการประกาศสงครามกับ อัลลอฮ์

## 5. การทำฮัจญ์ การทำฮัจญ์เป็นข้อกำหนดสำหรับมุสลิมทุกๆ

คนที่บรรลุนิติภาวะ

ทั้งผู้ชายและผู้หญิงต้องไปทำฮัจญ์ครั้งหนึ่งในชีวิตแต่มีเงื่อนไขว่าคุณคนนั้นต้อง  
อยู่ในสภาพพร้อมทั้งในด้านการเงิน สุขภาพจิตและสุขภาพกาย

การคมนาคมสะดวกและมีปลอดภัย พิธีฮัจญ์กระทำที่เมืองมักกะฮ์

ในประเทศซาอุดีอาระเบีย

ซึ่งเป็นศูนย์กลางสำหรับมุสลิมที่จะได้พบปะกับมวลมุสลิมจากทั่วทุกมุมโลกเป็น  
ประจำทุกปี ขณะทำพิธีฮัจญ์นั้นทุกคนจะอยู่ในสภาพเดียวกันหมด คือ

ผู้ชายแต่งกายด้วยผ้าขาว 2 ชิ้น

ผู้หญิงแต่งกายด้วยการคลุมศีรษะเหลือให้เห็นใบหน้าและฝ่ามือ ในสภาพเช่นนี้  
จึงไม่รู้ว่าใครเป็นกษัตริย์ใครเป็นขอทาน ไม่มีความแตกต่างในเรื่องผิวพรรณ

ชั้นวรรณะ และความรวยความจน ในวันที่ 9

ของเดือนที่มีการทำพิธีฮัจญ์ทุกคนต้องมาชุมนุมกันกลางทะเลทรายที่ทุ่งอารอฟ  
ะฮ์เหมือนกันหมด

การทำพิธีฮัจญ์เป็นการทำลายระบบชนชั้นวรรณะและความรวยจนในชั้นตอนหน  
ึ่ง

คนที่อยู่ในระหว่างการทำฮัจญ์จะต้องอยู่ภายใต้กฎข้อบังคับเหมือนกันหมดทุกค  
น ไม่มีการยกเว้น ไม่มีใครได้รับสิทธิพิเศษ

การทำฮัจญ์เป็นการฉายภาพให้เห็นว่ามนุษย์นั้นมีศักดิ์ศรีและความเป็นคนเท่า  
เทียมกันหมดทุกคน การทำฮัจญ์ไม่ใช่เป็นการไปล้างบาปหรือไปสักการะหินดำ

ผู้ที่ไปฮัจญ์เมื่อกลับมาแล้วก็ไม่มียศถาบรรดาศักดิ์หรือตำแหน่งใดๆ ทั้งสิ้น  
และไม่มียศเป็นพระ เพราะในอิสลามไม่มีพระและนักบวช

เพราะฉะนั้นคนที่ไปทำฮัจญ์กลับมาจึงไม่มีบัตรพิเศษหรือสิทธิพิเศษใดๆ

ในอิสลาม ยังมีคนอื่นอีกเป็นจำนวนมากที่เขาใจว่าผู้ที่ไปทำฮัจญ์กลับมา

แล้วจะได้ตำแหน่งฮัจญี และมีสิทธิมีภรรยาได้ 4 คนนั้น เป็นการเข้าใจผิด

เพราะมุสลิมชายทุกๆ คนที่ไม่ได้ไปทำฮัจญ์ ก็สามารถมีภรรยาได้ 4 คน

โดยมีเงื่อนไขมากมายเช่น ต้องให้ความยุติธรรมแก่ภรรยาทั้งหมด

ต้องไม่นับภรรยาคนแรกว่าเป็นภรรยาหลวง

และภรรยาคนต่อมาว่าเป็นภรรยาหน้า

ต้องให้ภรรยาทั้งหมดมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน

บุตรที่เกิดจากภรรยาหลังต้องมีสิทธิเท่ากับบุตรที่เกิดจากภรรยาคนแรกทุกประ

การ ชูลย การที่มีการเรียุกุผู้ชายที่ไปทำฮัจญ์แล้วว่ “ฮัจญ์”  
หรือผู้หญิงที่ทำฮัจญ์แล้วว่ “ฮัจญะฮฺ” นั้น ต่างก็เรียกกันไปเอง  
ไม่มีในคำสอนของอิสลาม

## ลักษณะทั่วไปของอิสลาม

1. ไม่ใช่ศาสนาที่เกิดใหม่  
แต่เป็นศาสนาที่ต่อเนื่องมาจากศาสนาเก่อนๆ
2. นับถ้อยกย่องศาสดาทั้งหลายทุกๆ คนที่มาเก่อนศาสดามุฮัมมัด
3. อำนาจทางกฎหมายหรือธรรมนุญสูงสุดมาจากพระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว  
เพราะฉะนั้นจึงไม่มีบุคคลกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดที่จะได้รับผลประโยชน์จากกฎหมายนั้นเป็นพิเศษ  
ผลประโยชน์ทั้งหลายจะต้องตกอยู่กับประชาชนทั่วไปอย่างยุติธรรม  
โดยเฉพาจะผู้อ่อนแอหรือผู้ที่ยากไร้
4. เป็นศาสนาแห่งสันติภาพ เพราะอิสลามแปลว่าสันติ
5. มีการศรัทธา และมีการปฏิบัติควบคู่กันไป ไม่ใช่ศรัทธาอย่างเดียว  
หรือปฏิบัติอย่างเดียว
6. ในเรื่องศาสนกิจแล้ว ไม่มีผู้ใดได้รับสิทธิพิเศษจากพระผู้เป็นเจ้า  
นอกจากผู้ที่บกพร่องทางจิต หรือทางกายภาพ
7. เป็นระบอบการปกครองและเป็นธรรมนุญแห่งชีวิต
8. ไม่มีนั้กบวช นักพรต สมณะศักดิ์และชนชั้น (ตั้งนั้น)  
ทุกคนต้องทำมาหาเลี้ยงชีพ และให้เกียรติแก่ผู้ไซแรงงาน
9. ข้ห้ามมีบทลงโทษ เช่น ผู้ที่ดื่ม สุราจะได้รับการถูกเฉียน 80 ครั้ง  
และผู้ทีผิดประเวณีจะได้รับการถูกเฉียน 100 ครั้ง  
ผู้ที่ขโมยโดยสันดานจะถูกตัดมือ ฯลฯ
10. สตรีมีสิทธิเท่าเทียมชาย  
แต่มีหน้าที่แตกต่างกันและสตรีทุกคนได้รับการตอบแทนตามผลงาน

ที่ตัวเองได้ กระทำไว้อย่างเท่าเทียมกัน

11.

พฤติกรรมหรือผลงานในทางสังคมของมนุษย์จะเป็นเครื่องตัดสินว่าใครจะเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงรัก

12. สอนให้มนุษย์มีความเป็นอยู่อย่างเรียบง่าย  
ประณามการสุรุษสุรายฟุ่มเฟือย

13.

การเริ่มศักราชใหม่หรือวันปีใหม่ของอิสลามไม่ได้นำวันเกิดและวันสิ้นชีวิตของศาสดาหรือวันอื่นๆ  
ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัวของศาสดามากำหนดวันขึ้นปีใหม่  
แต่วันปีใหม่ได้กำหนดเอาจากเหตุการณ์ของการอพยพของท่านศาสดามุฮัมมัดและประชาชนที่อพยพจากสภาพที่เลวร้ายไปสู่สภาพที่ดีกว่า (จากเมืองมักกะฮ์ไปยังเมืองมะดีนะฮ์)

14. ทุกๆ คนเกิดมาบริสุทธิ์ไม่มีมลทินหรือบาปติดตัวมา  
ดังนั้นจึงไม่มีพิธีการล้างบาปในอิสลาม

15. ในอิสลามไม่มีการกำหนดวันหมดอายุความของคดีใดๆ

ของผู้กระทำความผิด  
ผู้กระทำผิดจะพ้นผิดไปได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสินหรือมีการตกลงกันระหว่างคู่กรณีหรือมีการชดเชยค่าเสียหาย เช่น  
เป็นฆาตกรโดยเจตนาจะพ้นผิดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสิน  
ไม่ใช่หลบหนีไป 20 ปี แล้วถือว่าหมดอายุความนั้น  
หรือพ้นผิดได้ก็ต่อเมื่อ  
ได้รับการตัดสินหรือมีการตกลงกันระหว่างคู่กรณีหรือมีการชดเชยค่าเสียหาย เช่น  
เป็นฆาตกรโดยเจตนาจะพ้นผิดได้ก็ต่อเมื่อได้รับการตัดสิน  
ไม่ใช่หลบหนีไป 20 ปีแล้วถือว่าหมดอายุความนั้น หรือพ้นผิด

16. ความโง่เขลา ความฉลาด ความรวยความจน

ความทุกข์ยากทรมานต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับคนใดคนหนึ่งนั้น  
มิใช่เกิดขึ้นโดยพระเจ้าทรงหยิบยื่นให้เป็นการตายตัว  
แต่ที่เป็นเช่นนั้นเพราะอุปการะหรือผู้มีอำนาจขาดความรับผิดชอบ  
ต่อประชาชน

17. ความดี ความเลวของมนุษย์มิได้เกิดขึ้นโดยสันดาน  
แต่เกิดขึ้นเพราะสิ่งแวดล้อมและสังคมที่ใกล้ชิดเป็นตัวกำหนดแต่ทั้ง  
นี้ก็ไม่ได้เป็นกฎเกณฑ์ตายตัวเสมอไป แต่ส่วนมากมักจะเป็นเช่นนั้น
18. อิสลามไม่ได้แยกการเมืองออกจากศาสนา  
เพราะศาสนาและการเมืองนั้นเป็นเนื้อเดียวกัน  
เพราะถ้าการเมืองไร้อุดมธรรม  
ประเทศชาติและประชาชนก็จะเสียหาย
19. ทุกๆ อิริยาบถ หรือความนึกคิดต่างๆ  
ที่จะต้องดำเนินไปตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย  
และตั้งแต่ตื่นนอนจนเขานอน อิสลามได้มีคำสอนไว้หมดแล้ว
20.  
ความดีความชั่วของมนุษย์ไม่ได้เกิดจากกรรมพันธุ์เพราะฉะนั้นจึงถ่า  
ยทอดให้กันไม่ได้
21.  
ในอิสลามไม่มีผู้วิเศษและไม่ได้ตั้งบุคคลใดให้เป็นสื่อกลางหรือนายห  
นาระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า  
มนุษย์ทุกคนไม่ว่าจะมีสภาพฐานะยากจนหรือร่ำรวย  
หรือจะมาจากชนชั้นใดก็ตาม  
ก็มีสิทธิที่จะเข้หาและวิงวอนร้องขอต่อพระผู้เป็นเจ้าของได้โดยตรง  
ไม่ต้องจางวานหรือใ้ของกำนัลแก่ผู้ใดเพื่อที่จะให้เข้มาเป็นสื่อ  
ตัวแทนให้
22. เนื่องจากอิสลามไม่มีระบบพระ ไม่มีระบบสงฆ์ ไม่มีสามเณร  
ไม่มีชี ไม่มีนักบวช นักพรต ไม่มียศไม่มีตำแหน่งไม่มีการล้างบาป  
เพราะฉะนั้น มุสลิมทุกๆ  
คนต้องอยู่ภายใต้กฎหมายระเบียบข้อบังคับของศาสนาเหมือนกันห  
หมด ยกเว้นเด็ก ผู้เสียสติ ผู้อ่อนแอ ไร้ความสามารถ
23. ในอิสลามไม่มีเครื่องแบบ หรือยูนิฟอร์ม สำหรับสวมใส่
24. เน้นเรื่องประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก
25. คนที่ดีที่สุดในทรรศนะอิสลามนั้นไม่ใช่คนชาติอาหรับ  
แต่จะเป็นคนชาติใดก็ได้ที่มีความยำเกรง อัลลอฮ์ คือ คนๆ

นั้นเป็นคนที่มีความจริยธรรมอันสูงส่ง

26. ในศาสนาอิสลามถือว่า การเสพสิ่งมีนเมา การเล่นการพนันการประพาศติผิดในกาม การขโมยนั้นมีความผิดมากกว่าการกินเนื้อหมู
27. อิสลามสอนให้มนุษย์เป็นมือบนมิใช่เป็นมือล่าง (เป็นผู้ให้มิใช่เป็นผู้แบมือรับ )

## ข้อห้ามในอิสลาม

1. ห้ามตั้งหุ่นส่วนหรือตั้งภาคี หรือนำสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเทียบเทียมกับอัลลอฮ์ เช่น เมื่อเวลามีการเคารพภักดีอัลลอฮ์ ในขณะที่เดียวกันก็ไปไหวตนไม เทวรูป และวัตถุต่างๆ หรือในขณะที่มีการทำบุญเพื่ออัลลอฮ์แต่พร้อมกันนั้นก็แอบแฝงด้วยการหวังชื่อเสียงควบคู่กันไปด้วย
2. ห้ามกรูปร่างไหวบูชาดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ รูปปั้น รูปภาพ ต้นไม้ ก้อนดิน จอมปลวก แม่น้ำ ผีสูงนางไม้ เทวดา ตลอดจนวิญญูณต่าง ๆ ในอิสลามไม่มีเจาที่ เจาพอ เจาแม่ ศาลพระภูมิ
3. ห้ามเชื่อเรื่องดวงชะตา ราศี ผูกดวง ดูหมอ ห้ามถือโชคกลาง ของขลัง ไม่มีฤกษ์ยาม และไสยศาสตร์ทั้งหลาย ปลุกบानก็ไม่มี การวางศิลาฤกษ์ หรือเสาเอก (ที่เห็นทำกันนั้นเป็นการเลียนแบบศาสนาอื่น)
4. ห้ามเล่นการพนันทุกรูปแบบ ห้ามเสี่ยงทาย เสี่ยงโชค ห้ามเล่นการพนันในรูปแบบของการแข่งมา ห้ามซื้อขายหวยใต้ดิน และ ลีตเตอรี ห้ามนำสิ่งของต่างๆ มาออกเบอรหรือเป็นผู้ซื้อเบอร
5. ห้ามกินหมู ห้ามดื่มกินเลือดสัตว์ทุกชนิด ห้ามกินสัตว์ที่ตายเองโดยมิได้เชือดด้วยพระนามของ อัลลอฮ์ก่อน ยกเว้นปลาหรือสัตว์น้ำ (คือต้องเชือดโดยมุสลิมเถาเป็นสัตว์บก)
6. ห้ามกินอาหารอย่างฟุ่มเฟือย สลุ่มสุราย ห้ามกินและดื่มสิ่งที่ไม่มืประโยชน์แกรร่างตอร่างกาย

7. ห้ามเสพสิ่งมีนเมาทุกชนิด ทุกรูปแบบ เช่น สุรา ยาเมา ยาบ้า เหล้าเบียร์ กล้วยชา ยาฝิ่น เฮโรอีน ทินเนอร์ และสิ่งใดก็ตามที่ตามุฎาเสฟไปแล้วเป็นอันตรายต่อร่างกาย และสติปัญญา อิสลามห้ามทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังห้ามกินอาหารจนแน่นกระเพาะอีกด้วย

8. ห้ามผิดประเวณีกับหญิงทุกคน ไม่ว่าจะด้วย การยินยอมสมัครใจ หรือให้คำตอบแทนอย่างคุ้มค่าก็ตาม และที่เป็นสื่อชักนำไปสู่อบายมุขอิสลามก็ห้ามเช่นกัน เช่น ห้ามเช่าไกลหนังสือโป๊ ภาพยนตร์ลามก บาร์ ไนต์คลับ สถานที่อบอบนวด บอนไฟ สนามมา ผัง ลีอตเตอรี

9. ห้ามฆ่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดโดยเจตนา โดยปราศจากความจำเป็นและไม่มีเหตุผล แต่การฆ่าสัตว์มารับประทาน หรือการฆ่าสัตว์ร้ายที่จะทำอันตรายแก่มนุษย์ (เช่น สุนัขบ้า ฯลฯ) อิสลามอนุญาตให้ ฆ่าได้เพื่อป้องกันอันตรายที่จะเกิดแก่มนุษย์

10. ห้ามติดสินบนทุกชนิด และโกงเวลาหน้าที่การงาน

11. ห้ามสูรเรื่องส่วนตัวของผู้อื่น และอย่านำเรื่องส่วนตัวของผู้อื่นที่ไม่ได้เป็นภัยต่อสังคมมาเปิดเผยหรือโจมตี

12. ห้ามเฉยเมยเมื่อมีคนทักทาย ต้องตอบรับคำทักทายด้วยถ้อยคำที่ดีกว่า

13. ห้ามบริโภคอาหารใดๆ ที่รู้ว่าอาหารนั้นได้มาจากการทุจริต

14. ห้ามทำการใดๆ ที่สร้างความเดือดร้อนต่อตนเองและผู้อื่น

15. ห้ามเข้าไปในบ้านของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตก่อน

16. ห้ามประกอบอาชีพใดๆ ที่ขัดต่อศีลธรรมและคุณธรรม ซึ่งอาชีพเหล่านั้นจะชักนำผู้อื่น และตัวเองไปสู่ความหายนะ เช่น การตั้งซองโสเภรี ขายสุรา ตั้งบาร์ ไนต์คลับ อบอบนวด ตั้งบอนและขาย ลีอตเตอรี

17. ห้ามทำหมั้นถาวรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรตามเงื่อนไขของศาสนา แต่การยี่ดระยะเวลาการตั้งครรรภสามารถกระทำได้ตามที่ศาสนาดำเนินไว้

18. ห้ามเป็นคนหลงชาติ หลงตระกูล

19. ห้ามกักตุนสินค้า ห้ามค้ากำไรเกินควร  
ห้ามขายสินค้าที่มีคุณภาพเสื่อม

20. ห้ามสตรีแต่งกายด้วยเสื้อผ้าบางๆ หรือทรงรัดรูป ยั่วยวน  
ซึ่งเป็นบ่อเกิดปัญหาอาชญากรรมทางเพศ

21. ห้ามใช้เวลาและทรัพย์สินไปในทางที่ไร้ประโยชน์

22. ห้ามกระทำการใดๆ ที่จะสร้างความเดือดร้อนแก่ตนเองและผู้อื่น เช่น  
การสูบบุหรี่ หรือส่งเสียงเอะอะเอ็ดตะโรเป็นที่รำคาญต่อผู้อื่น

23. ห้ามร่วมประเวณีกับสตรีในขณะที่มีรอบเดือน

24. ห้ามเรียกผู้อื่นโดยฉายาแทนชื่อของเขา

25. ห้ามคบกับทรรราชและผู้กดขี่

26. ห้ามหนีทัพในขณะที่ประจัญบาน

27. เมื่อมีคนอยู่ด้วยกันสามคน  
ห้ามคนสองคนพูดภาษาที่คนที่สามฟังไม่รู้เรื่อง

28. สตรีที่ถูกหย่า ห้ามแต่งงานใหม่จนกว่าจะมีรอบเดือน 3 ครั้ง

29. ห้ามจุดธูปเทียน ประทัด ดอกไม้ไฟ วางพวงหรีดพวงมาลา  
ในกิจกรรมของศาสนา

30. ห้ามกินดอกเบี้ยวทุกรูปแบบทุกชนิด

31. ห้ามถ่ายปัสสาวะและอุจจาระลงในแม่น้ำลำคลอง บนถนนในรูโพรง  
บริเวณใต้ร่มเงา ของต้นไม้ที่ไซสำหรับเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ  
ใต้ต้นไม้ที่มีลูกผลใช้รับประทาน  
และเมื่อถ่ายเสร็จแล้วต้องมีการชำระล้างให้สะอาดด้วย

32. เมื่อมีโรคระบาดเกิดขึ้น ณ ที่ใด  
ห้ามคนในเมืองนั้นเดินทางออกมาและห้ามคนที่อยู่ในเมืองอื่นเดินทางเข้าไปใน  
เมืองนั้น

33. ห้ามมีการหยอกล้อด้วยอาวุธละของมีคม

นอกจากนี้ยังมี ข้อห้าม อื่นอีกมากมาย



แต่ไม่สามารถนำมาเสนิตั้งหมดได้โดยรวบรัดในที่นี้  
(ผู้ที่สนใจสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้ในภายหลัง)

## ข้อต้องปฏิบัติในอิสลาม

1. ต้องเผยแผ่สัจธรรมแก่ผู้อื่น (ตามความรู้ความสามารถของตน)
2. กำจัดสิ่งแหลมคมที่อาจเป็นอันตรายออกจากทางสัญจร
3. บอกทางให้แก่ผู้ที่หลงทาง
4. จงลุกขึ้นทำการต่อสู้ถ้ามีการกดขี่ทุกรูปแบบ
5. จงพูดความจริงต่อหน้าผู้ปกครองที่อธรรม
6. จงแต่งงาน และการแต่งงานที่ดีที่สุดนั้นต้องมีการใช้จ่ายน้อย และวงวนวยน้อยที่สุด
7. เมื่อเวลาจะมีการกุ้ยม จงเขียนสัญญา</